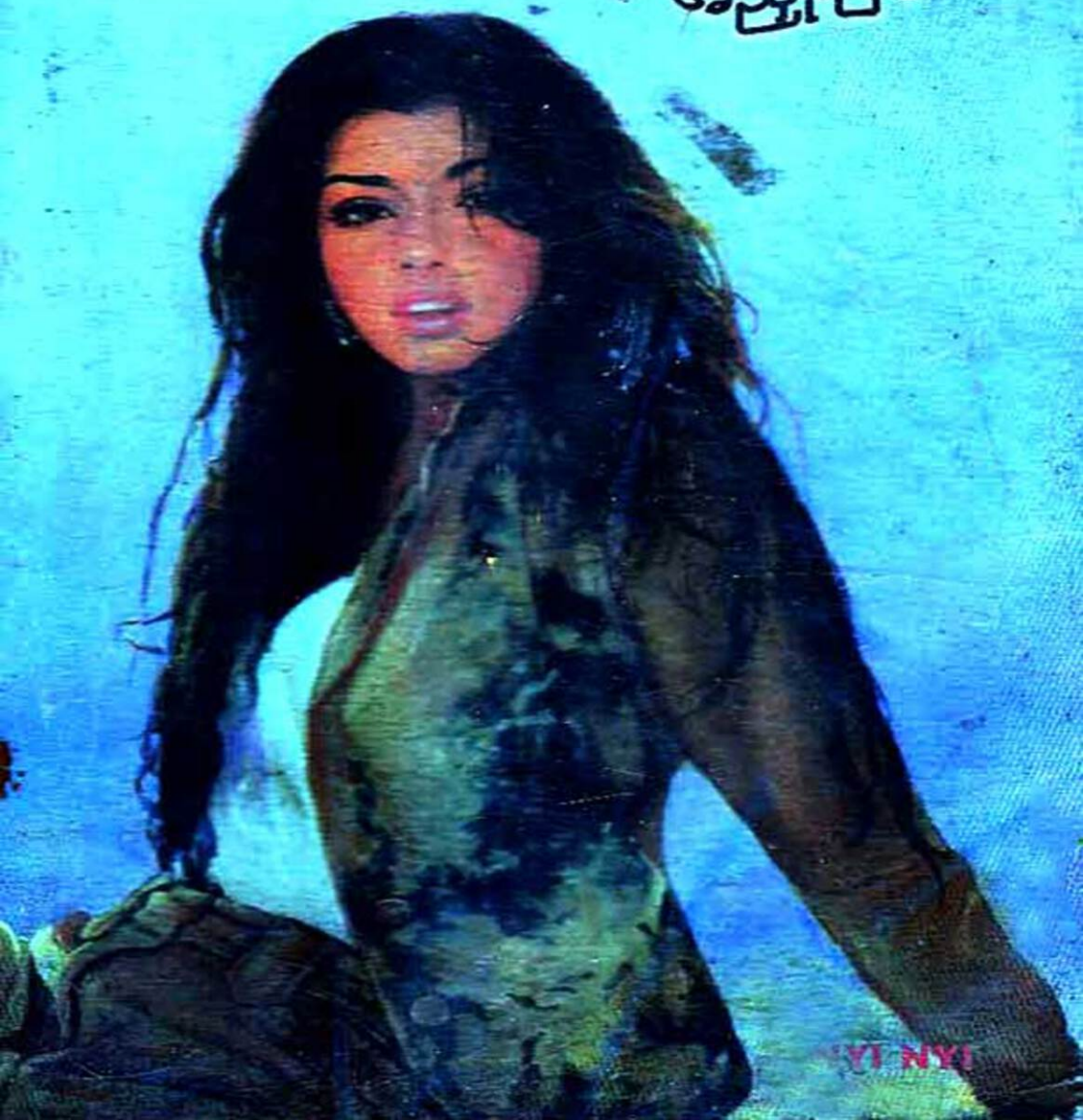

ဆုမြတ်မွန်မွန်

အညှိုးမြစ်

NYI NYI

"အဖွင့်"

မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်ဟာ
တစ်ခါတစ်ရံမှာ တော့
သိပ်ကို နူးညံ့လှပတဲ့ သီချင်းတစ်ပုဒ်လို ဖြစ်ပေမယ့်
တစ်ခါတစ်ရံမှာ တော့
ရက်စက်ခက်ထန်တဲ့ မုန်တိုင်းတစ်ခုလို ဖြစ်သွားတတ်တယ်။
အကြောင်းတရားတွေ ရှိလို့ အကျိုးတရားတွေ ဖြစ်လာတာလို့
အခိုင်အမာ ဟောကြားခဲ့တဲ့ ဗုဒ္ဓရဲ့ တရားတော်အတိုင်း
ရက်စက် နာကြည်းတတ်တဲ့ နှလုံးသားတစ်ခု ဖြစ်လာဖို့
ဘယ်လို အကြောင်းတရားတွေ ဖန်လာခဲ့သလဲ ဆိုတာ ... ။

အခန်း (၁)

မြန်မာပြည်ကို စတင် ခြေချလိုက်ပြီ ဆိုကတည်းက ရရှိလာသော နွေးထွေးမှုသည် ဘာနဲ့ မှ ကို မတူချေ။ သူ မွေးဖွားခဲ့သော နေရာ၊ သူ အင်မတန် ချစ်ခင်ရသော မာမီနှင့် သူ အလွန်ကို သံယောဇဉ်ရှိရသော သူငယ်ချင်းများ အားလုံးကို ပြန်လည် တွေ့ဆုံရမည် ဟူသော အသိသည် သူ့ရင်ကို တသိမ့်သိမ့်နှင့် ကြည်နူး ရွှင်ပျစေလေသည်။ ။

"သား မာမီ ဒီမှာ "

လူအုပ်ကြားထဲမှ အပြင်ကို တိုးထွက်လိုက်လျှင် ချစ်သော မာမီကို ထင်းခနဲ တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။ ။

"ဟိုင်း ... မာမီ"

မာမီက သူ့ကို ဝမ်းသာအားရနှင့် ဆီးကြိုပွေ့ဖက်ကာ နှုတ်ဆက်သည်။ ။ ကလေး တစ်ယောက်လိုပင် သူ့ပါးပြင်ကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် နမ်းနေသဖြင့် သူ့မှာ ရှက်ပြုံး ပြုံးရသေးသည်။ ။

"မာမီ နေကောင်းတယ်နော်"

"ကောင်းပါတယ် သားရယ်၊ သားနဲ့ အတူ ဘဝကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ဖြတ်သန်းသွားဖို့ ဆိုတာ မာမီ ကျန်းမာမှ ဖြစ်မှာ ပေါ့။"

မာမီရဲ့ နောက်နားဆီမှ သူ့ရဲ့ သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြသော ဒင်နီ၊ လင်းဝေနှင့် မိုးသောက်တို့က သူ့လက်တွေနှင့် နွေးထွေးစွာ လာရောက် ဆု

ပ်ကိုင်ကြလေသည်။

"ဟေ့ကောင် ဒေါက်တာကြီး၊ မင်း သိပ်ကို ကြည့်ကောင်းလာပါလားကွ"

"လာမယ် ... လာမယ် ဒီညတော့ မင်းတို့ အတွက် One table ဟိုကောင် ကျူရီးတောင် မာဆယ်လ်တွေ ဘာတွေ ထွက်လာပါလား"

"ဒါပေါ့ကွ မင်းကို အားကျပြီး လျှံတွေချည်း ဖိစားနေတာကိုး"

"အင်း ... လင်းဝေကတော့ ဘီယာဖောဖောနေတဲ့ ဒီဇိုင်းပဲ၊ ဟုတ်တယ်မှတ်လား"

"ဒါတောင် မင်းဖို့ ချန်ထားသေးတယ် ဟားဟားဟား"

ခုနစ်နှစ်တောင် ကွဲကွာခဲ့ရသော သူ့ရဲ့ ငယ်ပေါင်းသူငယ်ချင်းများ သည် သူ့ကို တွေ့သောအခါ စိမ်းမနေပါ။ အရင်လိုပင် နွေးထွေးဆဲ အလေးထားဆဲပင် ဖြစ်သည်။

"ကဲ ... သားတို့ ရေ အိမ်ရောက်မှ အေးအေးဆေးဆေး ပြောကြ၊ သွားရအောင်"

"ဟေ့ကောင် ငါတို့ ကားနဲ့ လိုက်မှာ လား"

သူက ဘာမှ ပြန်မဖြေရသေးခင်မှာပင် ...

"သားရေ မာမို့ကားနဲ့ ပဲ လိုက်ခဲ့၊ ဆောရီး သားတို့ ရေ၊ အန်တီသားမျက်နှာကို တစ်ဝကြီး ကြည့်ချင်သေးလို့ ၊ အားလုံးတော့ အိမ်ကို လိုက်ခဲ့ကြဦးနော်၊ အိမ်မှာ Lunch စားဖို့ အန်တီ အားလုံး စီစဉ်ထားတယ်"

"ဟား ... ဒါတော့ စိတ်ချ၊ ရဲဘော်တို့ ရေ ချီတက်ကြစို့"

"OK Let's go"

သူ့သူငယ်ချင်းတွေက ကားတစ်စီးပေါ် သပ်သပ်တက်သွားကာ သူက မာမီနှင့်အတူ ကားနောက်ခန်းထဲမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။ ခုနစ်နှစ်မျှ ခွဲခွာခဲ့ရသော မြင်ကွင်းများ သည် သူ့မျက်လုံးထဲမှ ဆန်းသစ်လှပလို့ နေ၏။

မာမီက သူ့ဆံပင်များကို ညင်သာစွာ သပ်ဖွလာရင်းမှ ...

"မာမီသားက ခုနစ်နှစ်တွင်းမှာ သိပ်ကို ရင့်ကျက်ပြောင်းလဲ လာတဲ့ ပုံပဲ၊ သားအတွက် မာမီ အများကြီးကို ဂုဏ်ယူတယ်။ သား ပြန်ရောက်လာတာ မာမီ အားတွေ ပိုရှိလာသလိုပဲ၊ သားကို အများကြီး မျှော်လင့်ထားပါတယ်"

သူက မာမီစကားတွေကို ကျေနပ်စွာဖြင့် တစ်ချက်ပြီးကာ မာမီပခုံးကို တင်းတင်း ပြန်ဖက်ထားလိုက်သည်။ ။

"မာမီရဲ့ ကလင်းနစ်ရော အဆင်ပြေရဲ့ လား"

"ပြေတယ် သား၊ အရမ်း အဆင်ပြေတယ်၊ သား ရောက်လာတော့ မာမီ ပိုအားရှိသွားတယ်၊ သား ရှိ လာပြီ ဆိုတော့ ဒီထက် အောင်မြင်ဖို့ မျှော်လင့်တယ်"

"စိတ်ချပါ မာမီ၊ သား ကြိုးစားမှာ ပါ"

သူက မာမီ လက်ဖဝါးတွေကို တင်းတင်းဆုပ်ကာ ခိုင်မာစွာ ပြော လိုက်လေသည်။ ။ အသက်လေးဆယ့် ငါးနှစ်အရွယ်ဟု မထင်ရလောက်စွာ ပင် သူ့မာမီသည် ချောမောလှပလို့ နေသည် မှာ ဟိုးအရင်ကအတိုင်း မပြောင်းလဲသေးချေ။ ဒါတောင် မာမီရဲ့ ဘဝက လှပခဲ့တာ မဟုတ်ချေ။ သူ့ကိုယ်ဝန်ကို လွယ်ထားရတုန်းမှာ ပင် သူ့ရဲ့ ဒယ်ဒီ ဆုံးပါးသွားခဲ့သော်လည်း မာမီကား စိတ်ဓာတ်မကျချေ။

ဆေးကျောင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်သော မာမီသည် ကိုယ်ဝန်တစ်ဖက်နှင့် ဆေးကျောင်းကို ရအောင် တက်ခဲ့သည်။ ကျောင်းတွေ ပိတ်တုန်းမှာ ပင် သူ့ကို မွေးဖွား၊ ကျောင်းတစ်ဖက် ကလေးတစ်ဖက်နှင့် ဘဝကို ရဲရဲရင့်ရင့် ရင်ဆိုင်ကာ အောင်မြင်သော သားဖွားမီးယပ် အထူးကုတစ်ယောက် ဖြစ်အောင်လည်း ရပ်တည်ပြနိုင်ခဲ့သည်။ ။

သူရော မာမီရော ဘဝကို မတောင့်မတ မကြောင့်မကြ ဆက်လက် ရပ်တည်နိုင်အောင် မာမီရော ဒယ်ဒီရောသည် မျိုးရိုးစဉ်ဆက် ကြွယ်ဝ ချမ်းသာသူများ ဖြစ်လေသည်။ ။

သူ့ကို အကြီးအကျယ် ချစ်ကာ မျှော်လင့်ချက်တွေ တစ်ပုံတစ်ပင် ထားခဲ့သော မာမီသည် ဆယ်တန်းအောင်ပြီးသည့် အချိန်မှ စ၍ ဩစတြေးလျားသို့ လွှတ်ကာ ဆေးပညာ သင်ကြားစေခဲ့သည်။ ။ အခုလို ထက် မြက် ထူးချွန်သော ဆရာဝန်တစ်ယောက် ဖြစ်လာရန် ဇွဲ၊ ဝီရိယ၊ ကြိုးစားမှုတို့ နှင့် လွတ်လပ်မှု အတော်များများကို ပေးဆပ်ရင်းနှီးခဲ့ရသည်။ ။ အခုချိန်မှာ တော့ ခုနစ်နှစ်တာမျှ သူ့ရဲ့ ပေးဆပ်မှုများ သည် ဒေါက်တာ ရဲတာရာအဖြစ် သူ့ကို လက်မထောင်စေနိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ။

"ဒါနဲ့ သားရော ပြန်လာတာ နောက်ကြောင်းရှင်းရဲ့ လား"

"ဘာကိုလဲ မာမီရဲ့ "

"ဟိုမှာ ဇာတ်လမ်းတွေ ဘာတွေများ ကျန်ခဲ့လားလို့ မေးတာ"

"အား ... မကျန်ပါဘူး မာမီရာ၊ သားစာတွေနဲ့ သား လုံးပန်းနေရတာကို မအားလှပါဘူး၊ ဒါတွေ အချိန်လည်း မပေးနိုင်ပါဘူး"

"ကောင်းတယ် သား၊ သားကို မာမီ ချစ်လို့ မဝသေးဘူးနော်၊ ပြီးတော့ မာမီသားကို သူများ နဲ့ ခွဲဝေချစ်ရမှာ ကိုလည်း မာမီ မလိုလားဘူး၊

မာမိုးသားကို မာမိပဲ ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်။ သား တစ်သက်လုံး မာမိုးအနားမှာ ပဲ နေရမယ်"

သူက မာမိုးစကားကို ပခုံးနှစ်ဖက် အသာတွန့်ကာပင် ပြုံးနေလိုက် တော့သည်။ ။ သားသမီးများကို ချစ်သည့် အချစ်တွင် မာမိရဲ့ အချစ်မှာ သူတကာတွေထက် ပိုကဲလှသည်။ ။ ဘယ်ကောင်မလေးနဲ့ မှ သူ့ကို စိတ် မချသဖြင့် သူ့တွင် မိန်းကလေး သူငယ်ချင်းဟူ၍ ပင် မရှိချေ။

နီးစပ်ရာ သူတို့ အသိုင်းအဝန်းတွင် သားဖွားမီးယပ် အထူးကု ဆရာ ဝန်မကြီး ဒေါ်ဝန်းသော်တာသည် သူ၏ တစ်ဦးတည်းသော သား ရဲတာ ရာကို ဘယ်မိန်းကလေးနှင့်မှ တူတယ် တန်တယ် မထင်ဘူးဟူ၍ နာမည်ကြီးလှတာကိုလည်း သူ စိတ်ပျက်ရလှပါသည်။ ။

သူ့အပေါ်ချစ်သော မာမိရဲ့ အတ္တစိတ်ကား များ နေတာတော့ အမှန်ပင်။ သို့သော် ဘဝတစ်ခုလုံး သူ့အပေါ် ပုံအော၍ ချစ်ခဲ့သော မာမိရဲ့ မေတ္တာကိုတော့ သူ လေးလေးနက်နက်ကို အသိအမှတ်ပြုရလေသည်။ ။

အင်း ... မာမိ အချစ်ကြီးပုံနဲ့ တော့ အချစ်နဲ့ များ တွေ့လာရင် သူ ခက်ပင် ခက်ရချည်သေးရဲ့။ ။ ဒီလိုတွေ့မိလျှင် အခုအချိန်ထိ ရင်မခုန်ဘူး သေးသော သူ့နှလုံးသားကို ဟုတ်မှ ဟုတ်သေးရဲ့ လား ဟူ၍ ပင် လန့် ချင်သလို ဖြစ်သွားခဲ့ရပါသည်။ ။

တကယ်တမ်းတော့ သူ့နှလုံးသားကို ရင်ခုန်အောင် ဖန်တီးပေးခဲ့ခြင်း
မှာ သူ့သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ ပယောဂလည်း မကင်းလှချေ။ လူငယ်သဘာဝ
လွတ်လပ်မှုတွေ ပျောက်ဆုံးနေသည့် သူ့ကို သူ့သူငယ်ချင်းတွေက အားမ
လို အားမရ ဖြစ်ခြင်းက အစပြုပါသည်။ ။

အဲဒီနေ့က သူ့ကို သူငယ်ချင်းတစ်စု ဆာကူရာတာဝါမှာ ကော်ဖီ သွား
သောက်နေတုန်းက ဖြစ်သည်။ ။ ARROW ရုပ်နှင့် စတိုင်လ်ပန်ကို သပ်ရပ်
ခန့်ညားစွာ ဝတ်ဆင်ထားသော သူ့ကို ဒင်နီက အစပြုကာ ...

"ဟေ့ကောင် မင်း ဒီဇိုင်းကလည်း ကွာ သိပ်လည်း ဂျန်းတဲလ်မန်း ဆ
န်မနေစမ်းပါနဲ့၊ ငါတို့ နဲ့ တွေ့ရင် ငါတို့ ပုံပေါ့"

သူ့သူငယ်ချင်းတွေကတော့ ခေတ်လူငယ်တွေ ပီသစွာ Punk ဒီဇိုင်း၊
Alter ဒီဇိုင်းစုံလို့ သာပင်။ သူတို့ ကြားထဲ သူပုံစံက တစ်မျိုး တစ်ဘာသာ
ကွဲထွက်ကာ နေသည် ကို သူက ပြုံးရင်း ...

"ဒီလို ဝတ်တာက အကျင့်ဖြစ်နေပြီကွ၊ ဟိုမှာ လည်း ဒါတွေပဲ ဝတ်ရ
တာများ တော့ ဂျူတီကုတ်နဲ့ ကျတော့လည်း ဒါမျိုးတွေနဲ့ ပဲ အဆင်ပြေ
တာလေ"

ဒင်နီက သူ့နားကွင်းလေးကို လှုပ်ခတ်ပြကာ ...

"ဒါမျိုး လုပ်လေကွာ၊ မိုက်ကယ်လ် ဒေါက်တာပေါ့"

"တော်ပါပြီကွာ မသင့်တော်ပါဘူး"

"မင်းကလည်း ကွာ မမိုက်လိုက်တာ၊ မင်း ကြည့်ရတာ heavy ဒီဇိုင်း

ကြီး၊ ဟေ့ကောင်တွေ ဒီကောင့်ကို ပုံစံပြောင်းပေးကြစို့"

"အေး ... ကဲ ... တာရာ ပြော၊ ဘယ်သွားချင်လဲ ဘာလုပ်ချင်လဲ"

မိုးသောက်က စီးကရက် မီးခိုးငွေ့တွေကို အဝိုင်းပုံ သဏ္ဌာန်လေးတွေ မှုတ်ထုတ်ကာ ဟန်ပါပါ မေးသည်။ သူတို့ သူငယ်ချင်း လေးယောက်စလုံးမှာ ရှစ်တန်းကျောင်းသား ဘဝတည်းက စတင် အတွဲညီလာခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ကာ လေးဦးစလုံးသည် ကျောင်းမှာ ကတည်းက နာမည်ကြီးကြလေသည်။

မိဘတွေကလည်း ကျိကျိတက် ကြွယ်ဝ ချမ်းသာသူတွေ ပီပီ ရုပ်ရည်တွေကလည်း အမိုက်စားတွေချည်းမို့ သူတို့ အုပ်စုဆိုလျှင် ကောင်မလေးတိုင်းက စိတ်ဝင်စားကြသည်။

"လောလောဆယ် Gym တစ်ခုခုမှာ Member ဝင်ချင်တယ်၊ မင်းတို့ရော ဘယ်မှာ ကစားလဲ"

"ငါနဲ့ ဒင်နီကတော့ တင်းနစ်ရိုက်တုန်းပဲ၊ Gym တော့ မသွားဘူး၊ လင်းဝေကတော့ Sedona မှာ ကစားတယ်"

"အိုကေ ... ဒါဆို အဆင်ပြေပြီ၊ လင်းဝေရေ မင်းနဲ့ ငါပေါ့"

"အိုကေ သူငယ်ချင်း၊ မနက်ဖြန် Member ဝင်လိုက်တော့၊ မင်းရောက်လာမှ ငါလည်း အဖော်ရတော့တယ်၊ ဒီကောင်တွေက ညှိလို့ ကိုမရဘူး"

"နိုး ... နိုး ကိုယ်တို့ က မာဆယ်လ်တွေ ရှိပြီးသား"

သူတို့ ထဲတွင် ပိန်လွန်းသဖြင့် ကျူရီးဟု အမြဲအနောက်ခံရသော လင်းဝေတောင် Gym မှာ သွားကစားသဖြင့် တောင့်တင်းကာ ကြည့်ကောင်းနေချေပြီ။

"ကဲ ... ဟုတ်ပြီ၊ နောက်ရော မင်း ဘာလုပ်ချင်သေးလဲ တာရာ၊ ပြောမင်းကို တစ်ခုပြောမယ်၊ ငါတို့ နဲ့ တွေ့တုန်း မင်းစိတ်တွေကို Relax လုပ်ထားစမ်းကွာ၊ ဘဝမှာ နေရမယ့် အချိန်တွေ အများကြီး ကျန်သေးတယ်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိပ်ဘောင်ခတ် မထားနဲ့ "

"ဟုတ်တယ်ကွ၊ မင်းကြည့်ရတာ စက်ရုပ်နဲ့ တူနေတယ်၊ We don't like Robot"

သူ့သူငယ်ချင်းတွေက သူ့ကို အမျိုးစုံအောင်ပင် တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဝေဖန်ကြလေသည်။ ။ မျှမျှတတ တွေးတတ်သော လင်းဝေကတော့ .

..

"မင်းတို့ ကလည်း ကွာ စွတ်တင်မနေကြစမ်းပါနဲ့ ၊ ဒီကောင် ပြန်ရောက်တာ နှစ်ရက်ပဲ ရှိပါသေးတယ်၊ လာမှာ ပေါ့ ဖြည်းဖြည်းပေါ့၊ ဘာလို့ အရေးတွေ ကြီးနေရတာလဲ"

"အရေးမကြီးဘူး ပြီးရင် shopping ထွက်မယ်၊ ဒီ ... ဒီဇိုင်းတွေတော့ အရင်ဖြူမှ ဖြစ်မယ်၊ အခု မင်းပုံစံက ပရော်ဖက်ဆာလိုလို ဘာလိုလိုနဲ့ "

"ဟား ... အဟား ... ဟား ... ရေလည်ကို ကျွေးနေတော့တာပါပဲ လား"

သူက သူငယ်ချင်းတွေနှင့် စကားပြောရင်းမှ ချက်ချင်းပင် စိတ်လက်ပေါ့ပါးလာမှုကို ခံစားလာရသည်။ ။ သူ ဒီလို ဟက်ဟက်ပက်ပက် မရယ်ဖြစ်တာတောင် ကြာပြီ ဖြစ်သည်။ ။ သူများ တိုင်းပြည်မှာ ခက်ခဲ နက်နဲလှသော ဆေးပညာတွေကို ဆည်းပူးရင်း သူ ဘာကိုမှ စိတ်မဝင်စားနိုင်ခဲ့အားချေ။

တွေးကြည့်လျှင်တော့ ဒီကောင်တွေ ပြောသလို တကယ်ကိုပင် ရို
ဘော့ဆန်နေခဲ့ပါသည်။ ။

ထိုအခိုက်မှာ ပင် ဒင်နီရဲ့ လက်ကိုင်ဖုန်းက မြည်လာသဖြင့် ဒင်နီက
ဖုန်းပြောပြီးလျှင် ...

"ဟေ့ကောင်တွေ ဂျွန်က ဖုန်းဆက်တယ်ကွ၊ လာမယ့် ဆန်းဒေး မြရိ
ပ်ညိုမှာ ကွန်ဆတ်ထိတ်တစ်ခု ရှိတယ်တဲ့ "

"ဝါး ... ပျင်းပြီလို့ ပြောလိုက်ကွာ၊ ဘာလို့ လက်မှတ်တွေ ဘွတ်ကင်
သွားချိန် နေတာတုန်း၊ ကြာရင် အဆိုတော်တွေနဲ့ ငါတို့ နဲ့ အမျိုး တော်
ကုန်တော့မယ်"

"မင်း အဘက မင်းထက် နားလည်တယ်ကွ၊ ထူးခြားက ချိတ်လိုက်
တာ၊ မိုးကြယ်စင် ပါတယ်"

"ဟေ ... မိုးကြယ်စင်၊ Our Lady?"

"အား ... ဒါတော့ လက်လွှတ်လို့ မဖြစ်ဘူး၊ vip က ပြန်ချိတ်လိုက်၊
သေချာပါစေနော် ဒင်နီ"

"ဟွန်း ... လာမပြောနဲ့ "

သူတို့ သုံးယောက်မှာ မိုးကြယ်စင် ဟူသော အမည်ကို ကြားတာနှင့်
လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြတာကို သူက အထူးအဆန်း ဖြစ်သွားခဲ့သ
ည် ။ သူ့သူငယ်ချင်းတွေရော သူအပါအဝင် အားလုံးသည် အေးဆေးပါ
ဟူသော အစားတွေထဲက ဖြစ်လေသည်။ ။

"မိုးကြယ်စင် ဆိုတာ ဘယ်သူလဲ"

"အေး ... မင်းသိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်းကို ကွန်ဆတ်တစ်တွေကိုလည်း

ပို့ရဦးမယ်၊ မိုးကြယ်စင်ဆိုတာ အဆိုတော်ကွ၊ မင်း ပြန်ရောက်မလာခင် ငါးလလောက်ကမှ သူ့ရဲ့ first album ထွက်ထားတာ အကြီးအကျယ်ကို ပေါက်ထားတဲ့ အခွေပဲကွာ၊ သူ့အသံကလည်း တကယ့်ကို ပါရမီရှင်ပါပဲ၊ တစ်ခါ နားထောင်ဖူးတာနဲ့ စွဲသွားမယ် "

"အဲလောက်တောင်ပဲလား"

"အဲဒီထက်ကို ပိုသေးတယ်၊ ရုပ်ကလည်း အတော်လန်းတာနော်၊ အပြင်းစားပဲ။ အခွေသာ အကြီးအကျယ် ပေါက်တာ သူ့ကို လူရှေ့ထွက် လာတာ မတွေ့ရသေးဘူး။ အင်တာဗျူးတွေလည်း လက်မခံသေးဘူး၊ Live show တွေလည်း မဆိုဘူး၊ ဒီပွဲဟာ သူ့ရဲ့ first show ပဲကွ "

"ဒါကြောင့် မင်းတို့ လှုပ်ရှားနေကြတာပေါ့"

"မင်းလည်း စိတ်ဝင်စားမှာ ပါကွာ၊ အဲဒီနေ့ကျရင် မင်း လိုက်ခဲ့ရမှာ နော် ဟေ့ကောင် "

"မင်းတို့ လိုက်ဆိုတော့လည်း လိုက်ရတာပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ ငါက အဲ ဒါမျိုးတွေ သိပ်ဝါသနာ မပါဘူး "

"အဲဒါကြောင့် မင်းကို ပြောတာ၊ မင်းရဲ့ စတိုင်လ်ကို ပြောင်းလဲပစ်ရ မယ်လို့ ၊ ဘယ်လိုလဲ ဟေ့ကောင်၊ ဟိုမှာ ရော ဘယ်နှခါ date ထွက်ခဲ့လဲ "

"မရှိပါဘူးကွာ မင်းတို့ သိတဲ့ အတိုင်းပဲ၊ ငါတက်တဲ့ ကျောင်းက ရိုးရိုးကျောင်းမှ မဟုတ်တာ၊ ဒီတော့ အရမ်းကြိုးစားရတယ်၊ နောက် မာ မှီအမျိုးတွေလည်း အများကြီးရှိတော့ မာမိက အမြဲ လှမ်း check နေတာ သိတယ် မဟုတ်လား "

"ဟွန်း မင်းဟာက မမိုက်လိုက်တာကွာ၊ အေးလေ မတွေ့ခဲ့တာပဲ

ကောင်းပါတယ်၊ ဒီရောက်မှ ရှာတော့"

"အခုလောလောဆယ်တော့ ဒါတွေ မစဉ်းစားသေးပါဘူးကွာ၊ မာမီ ကို ကူညီဖို့ ပဲ ကြိုးစားရမယ်၊ အဓိက မာမီ စိတ်ချမ်းသာဖို့ ပါပဲ ... "

"မာမီ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး အရှိန်ဟု န် ပြင်းပြင်းနဲ့ ကြိုးစားခဲ့ရတာ ပင်ပန်းနေလောက်ပြီ"

"အေး ... မင်း မာမီ မင်းကိုချစ်ပုံကတော့ လက်ဖျားခါတယ်"

"ဟုတ်တယ်ကွာ ဒီလို အချစ်ကြီးပုံမျိုးနဲ့ ဆို မင်း မိန်းမရဖို့ တော့ လွယ်မှာ မဟုတ်ဘူး "

သူငယ်ချင်းတွေ စကားကို သူက ပြုံးရုံပဲ ပြုံးနေခဲ့လိုက်သည် ။ အဲဒီ နောက်မှာ တော့ သူငယ်ချင်းတွေက သူ့ကို shopping mall တွေသို့ ခေါ်သွားကာ ခေတ်ဒီဇိုင်း အင်္ကျီတွေ၊ ဦးထုပ်၊ ဘောင်းဘီတွေ ဝယ်ပေးသည် ။ beauty saloon သို့ ခေါ်ကာ Hair Style တွေ ပြောင်းစေသည် ။ အားလုံး ပြီးသွားသောအခါ သူသည် လည်း ဒီကောင်တွေရဲ့ ဒီဇိုင်းပင် ဖြစ်သွားလေသည် ။

သူ မရှိသော ခုနစ်နှစ်တာ ကာလအတွင်းမှာ အတော်ကြီး တိုးတက်ပြောင်းလဲလာသော လူငယ်တွေရဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ ထဘီဝတ်တာ မတွေ့ရသလောက် ရှားပါးနေပြီ ဖြစ်သော မိန်းကလေး တော်တော်များများ ရဲ့ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုတွေကို ခေါင်းတညိတ်ညိတ် အကဲခတ်ရင်း သူသည် လည်း အခုမှ လူငယ်တစ်ယောက်လို ပေါ့ပါး ရွှင်လန်း သွားရတော့တာ ဖြစ်လေသည် ။
